

Joh 2:1-11

Västerslätt Retreat 20150207

I dag är det alla hjärtans dag.

I den katolska kyrkan firades sedan 400-talet Saint Valentinus, men vem denne var har varit svårt att identifiera eftersom det fanns många martyrer med det namnet.

Senare så har denna dag förknippas med romantik och kärlek. Jag har därför valt att vid dessa första Bibeltankar ta upp en text från Joh 2:1-11

Jesus hade kallat sina lärjungar omkring sig. En efter en hade de anslutit sig till honom.

Det första som dessa nya lärjungar fick vara med om, var att få bli inbjudna tillsammans med Jesus till ett bröllop.

På Jesu tid firades bröllop inte som i vår tid, när det hela kan vara överstökad på en lördagskväll.

Nej då firades bröllopfesten under hela sju dagar.

Glädjens dagar vid ett bröllop skulle vara sju.

När Jesus bevistar bröllopet i Kana, så visar det på Jesu inställning till äktenskapet. Genom sin närvaro vid bröllopet har Jesus visat att han tyckte att äktenskapet var viktigt.

Äktenskapet tillhör Guds skapelseordningen. Det innebär inte att alla människor måste leva så. Jesus själv valde att leva sitt liv som ogift, det gjorde även

Paulus, och många andra efter dem, har valt att leva ogift och funnit sin kallelse där.

Man skulle också kunna säga att det är bättre att leva ensam än att ha det jobbigt i en relation med ständiga bråk, psykisk terror, misshandel eller vad det kan vara. Men både Jesus och Bibeln i övrigt värnar för äktenskapet. Ett av de tio budorden manar oss att icke begå äktenskapsbrott. Gud ger oss detta bud för att han vill skydda äktenskapet från att vi ska trassla till det i våra relationer. Sådant som gör så ont och skapar så djupa och svårläkta sår.

Gud vill glädje i våra relationer. Därför kan Paulus uppmana männen i församlingen att älska sina hustrur lika mycket som Kristus har älskat församlingen, alltså en oändlig kärlek. Men jag tror att det inte bara gäller ensidigt från en part, utan ömsesidigt.

Vid bröllop på Jesu tid brukade man höja välsignelsens bägare med vin i bön för de nygifta.

Nu bar det sig inte bättre än att redan i början av bröllopfesten så började vinet att ta slut. Kanske hade man inte planerat sitt bröllop så väl eller kom det fler gäster än man räknat med, eller hade pengarna inte räckt till inköpet av vin i den mängd som behövdes.

Vilken än orsaken kan ha varit så höll det på att bli en katastrof redan från början för detta brudpar.

Välsignelsens bägare skulle lyftas ännu flera dagar för dessa två. I Bibeln står vinet som en symbol för glädjen. I psaltaren 104 prisas Herren som skapat vinrankan, det heter:

*Du låter gräs växa för boskapen och örter till människans tjänst. Så frambringas föda ur jorden och vin, som gör människan glad, Ps 104:14-15*

Visserligen varnas även i skriften för ett omåttligt bruk av vin som leder till berusning.

Men låt oss se symboliken i detta. Vinet höll på att ta slut. Glädjen höll på att tyna bort redan i början av deras äktenskap, det höll på att gå i kras.

En verklighet som många människor bokstavligen lever i.

*Jesu mor sade till Jesus: "De har inget vin."*

Maria bar på en trons visshet att Jesus skulle kunna hjälpa detta unga brudpar. Men Jesus avvisar hennes begäran och säger att *min stund har inte kommit än.*

Visst var det sant att stunden för Jesus att instifta nattvarden ännu inte hade kommit. När han skulle ta välsignelsens bägare och säga *detta är mitt blod som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse.*

Maria ger sig inte utan tror att Jesus verkligen skulle kunna ge dem hjälpen, därför säger hon till de som skötte serveringen: *"Gör det han säger åt er."*

Det är nästan så att vi kan höra hur Jesus befäller tjänarna att fylla de sex stenkrukor med vatten. Hela sex hundra liter. Vi ser framför oss hur de kämpade och bar för att fylla stenkruka efter stenkruka med vatten.

När sedan bröllopsvärden får smaka på det vatten som förvandlats till vin, så får det högsta betyg i

vinprovningen. Utom sig ropar han på brudgummen och sade: *"Alla andra bjuder först på det goda vinet och på det sämre när gästerna börjar bli berusade. Men du har sparat det goda vinet ända till nu."*

Nu fanns det vin i överflöd. Ett överväldigande tecken som Jesus visade de nyblivna lärjungarna på att Jesus är HERRE. Det är uttryckt i texten med att Jesus visade sin härlighet. Ett ord som kommit in i vårt svenska språk från tyskan där det ordet heter "herrlichkeit" som betyder "likhet med Herren"

Jesus visade vid detta och andra tillfällen att han var lik Herren Gud. Ett sådant tillfälle var när Jesus visade sin härlighet på förklaringsberget, när hans ansikte lyste som solen och hans kläder blev vita som ljuset och den himmelska rösten förkunnade: *"Detta är min älskade son, han är min utvalde. Lyssna till honom."* Jesus visade också sin härlighet i vardagen, när han möter människor i kris.

*Så gjorde Jesus det första av sina tecken; det var i Kana i Galileen. Han uppenbarade sin härlighet, och hans lärjungar trodde på honom.*

Även vi får sätta all vår tro och tillit till honom som i överflödande generositet har omsorg om oss mitt i vardagens olika bekymmer.

Vi sjunger i en psalm

*Själv han är mig alla dagar nära*

*För var särskild tid med särskild nåd*

*Varje dags bekymmer vill han bära*

*Han som heter både Kraft och Råd*